

k pravidelnému případu, že v době zrušení nájemní smlouvy již byla úplata poskytnuta. Stalo-li se tak později, platí všeobecný předpis § 1478 obč. zák., že promlčení počíná teprve, kdy jest možno právo vykonati, tedy kdy jest možno právo žalobou uplatniti (srovnej rozh. sb. n. s. čís. 8352). Dovolací důvod čís. 4 § 503 c. ř. s. není proto opodstatněn a dovolání muselo se minouti úspěchem.

Čís. 8898.

Prozatímním opatřením nelze se domáhati plnění zažalovaného nároku, a to dříve, než bude o něm rozhodnuto sporem.

Zletilé manželské dítě, jež nežije v otcově domácnosti, nemůže se na něm domáhati prozatímním opatřením podle § 382 čís. 8 ex. ř. placení výživného.

(Rozh. ze dne 20. dubna 1929, R II 51/29.)

Žalobce, jenž byl zletilým a nežil v domácnosti svého otce, žalovaného, domáhal se na něm žalobou, by byl uznán povinným platiti mu týdně výživné 200 Kč. Za sporu učinil žalobce návrh, by zatímním opatřením bylo žalovanému uloženo platiti mu výživné 200 Kč týdně, odvolává se při tom hlavně na §§ 378 a násl. ex. ř. Soud první stolice povolil prozatímní opatření, rekursní soud návrh zamítl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Žalobce se domáhá v podstatě toho, by žalovanému již za sporu bylo předem uloženo plnění, jež je předmětem sporu, tudíž plnění, o jehož oprávněnosti má býti rozhodnuto teprve budoucím rozsudkem. Žalobce uznává v dovolacím rekursu sám — a v tom má pravdu —, že při rozhodování o jeho návrhu na vydání zatímného opatření nelze použití § 381 ani obdoby § 382 čís. 8 ex. ř., a jest mu přisvědčiti i v tom, že tu jde o pohledávku peněžitou, jejíž zajištění by se mohlo státi jen za předpokladů §§ 379 a 389 ex. ř., avšak žalobce si neuvědomil jádro věci, záležející v tom, že se návrhem ve skutečnosti nedomáhá pouhého zajištění zažalovaného nároku, nýbrž přímo jeho plnění, a to dříve, než o něm bylo rozsudkem právoplatně rozhodnuto. V této příčině projevil již rekursní soud správný názor, že (v souzeném případě) nelze zásadně povolit jako zatímné opatření, co si žalobce má vymoci teprve sporem, to jest rozsudkem, který bude ve sporu vydán. Nejdeť tu o výjimečný případ zatímného výživného pro manželku nebo její u ní žijící děti ve smyslu § 382 čís. 8 ex. ř. a nepřicházejí tu proto v úvahu příslušné hmotněprávní předpisy občanského zákona (§§ 108 a 117), nýbrž návrh žalobcův na vydání zatímného opatření jest posuzovati výhradně podle ustanovení exekučního řádu o zajištění pohledávek peněžitých. Tyto úvahy stačí úplně k zamítnutí návrhu žalobcova, aniž je třeba zkoumati, zda žalobce osvědčil nárok a nebezpečí jeho dobytí hrozící.